

*„Íme, a dicsőség, íme, a Te hatalmad, Krisztus, Te kereszten
függő Úr, Te hatalmas Király.*

*És akik fölemelték tekintetük, akik Téged néznek, akik úgy
lépnek Hozzád, hogy a mellüket verik,
és leborulnak előtted, és imádnak téged, Szeretet, ők
megismerték az igazságot,*

*ők nem kérdezték Pilátus kétkedő szavával: Tehát Te vagy a
Király? Vagy: Mi az igazság?*

*Hanem amikor Hozzád értek, amikor átöleltek Téged, ó Kereszt,
amikor megérintettek Téged tekintetükkel, akkor tudták: az Úr
az.*

*És nem volt a szívükben kételkedés, hanem csak álltak előtted,
és beléd gyökereztek, ott maradtak Nálad. Ó Szeretet!
Te felemelted őket, vonzottad, és vitted abba a magasságba, ahol
Te mindöröktől uralkodol,
ahol Te önmagad vagy, ó örök, ó végtelen Szeretet.”*

Krisztus Király vasárnapja

Dán 7,13-14

Jel 1,5-8

Jn 18,33b-37

Övé a dicsőség és a hatalom.

De milyen dicsőség Krisztus fensége? Milyen a Te hatalmad, Te Keresztrefeszített? Hiszen ha Téged nézünk, ha fölemeljük tekintetünket, hogy lássunk Téged, a kereszten szemlélünk.

A kereszten összetörten, halálra adtan, lehajtott fővel. Megalázottan és gyalázattal. Milyen tehát a Te dicsőséged? Milyen a Te hatalmad, ó Te Erőtlen?

Éppen ez, éppen a kereszt. Mert Krisztus dicsősége a szeretet. A szeretet Krisztus hatalma.

És a szeretet a kereszt. A keresztben eljött az Isten, aki öröktől és mindörökké Jóság, aki irgalom és megbocsátás, aki szelídség és béke. A kereszt az Ő ajtója.

Elközelgett, és belépett a mi világunkba. Idejött hozzánk, közöttünk van, odaállt mellénk.

A Szeretet jött el. És Ő a dicsőséges, Ő, aki mindöröktől van, aki nem ismer romlást, akiben változásnak árnyéka sincsen, aki mindig ugyanaz. Íme, a Kereszt királya, íme, a Dicsőséges.

Őt szemlélni, megérteni a Szeretet hatalmát, Őt szemlélni, imádni a Kereszt Királyát. Ezért vagyunk itt ma ezen az ünnepen. Ez az ünnep azt mondja ma nekünk: Övé a dicsőség.

Kié tehát? A kereszten függőt látod, övé a dicsőség és övé a hatalom.

Kié a hatalom? Kié az erő? És kit illet meg minden áldás és minden dicsőítés?

A keresztre emeled a tekinteted. Igen, Ő a dicsőséges, Ő a hatalmas. Miért?

Mert Ő a Szeretet. Mert Ő eljött.

Miért? Mert Ő megbocsátott neked. Mert Ő a szelíd. Mert Ő körüljár és szolgál mindenkinek.

És nem töröl el bűnösöket hatalma vesszejével,

szája leheletével, mint viaszt, hegyeket nem olvaszt széjjel.

Ő azért jött el, hogy életed legyen neked, akinek nem volt életed.

A halálban, a bűn mélyén, a gyűlöletben vergődőkhöz jött el,

az ő börtönükbe, hogy kiszabadítson téged, hogy fölemeljen.

Azért jött el, mert Ő az élet, és önmaga gazdagságából ad teneked, ad megszámlálhatatlan bőségeset.

És hogy odaadja neked önmagát, azért szegénnyé lett.

Íme, a kereszthez kötötték Őt a szegek, és a megkötöttsége szabaddá tett téged, feloldozott a bűn kötelétől. Íme, alámerült a halálban.

És az Ő halála halhatatlanná tett téged, örök életet adott neked.

Ó, milyen gazdag Ő, ó milyen hatalmas! Átölelte a világot.

Elment, és kereste az elveszettet, mindegyiket.

Egy sem került el az Ő figyelmét, ment, amíg meg nem találta.

Olyan volt, mint az asszony, aki söpörte házát, mert egy garas elgurult,
és világot gyújtott, és Ő volt a sötétben élők világossága.
És Ő volt, Ő maga az elgurultakat kereső seprő.
Íme, a dicsőség, íme, a Te hatalmad, Krisztus, Te kereszten függő Úr, Te hatalmas Király.
És akik fölemelték tekintetük, akik Téged néznek, akik úgy lépnek Hozzád, hogy a mellüket verik,
és leborulnak előtted, és imádnak téged, Szeretet, ők megismerték az igazságot,
ők nem kérdezték Pilátus kételkedő szavával: Tehát Te vagy a Király? Vagy: Mi az igazság?
Hanem amikor Hozzád értek, amikor átöleltek Téged, ó Kereszt,
amikor megérintettek Téged tekintetükkel, akkor tudták: az Úr az.
És nem volt a szívükben kételkedés, hanem csak álltak előtted,
és beléd gyökereztek, ott maradtak Nálad. Ó Szeretet!
Te felemelted őket, vonzottad, és vitted abba a magasságba, ahol Te mindöröktől uralkodol,
ahol Te önmagad vagy, ó örök, ó végtelen Szeretet.
Vitted őket ezen az úton és a kinyitott ajtón át, - a Te kereszted az,
az ajtón át, amin a világba jöttél közénk, a Testvérünk lettél,
az ajtón át bevezetted őket a Te házádba.
És odaérték a Te trónod elé, ott álltak a Szeretet ragyogásában,
és mondták mind: ó Áldott, ó Király, ó Szeretet, ó Te fölséges!
És tudták, hogy ott vagy a közelükben, ott vagy ma és minden nap és mindörökre.
Ők kinyitották a szívüket előtted, előtted, Kereszt Királya,
és a Te tekintetedből áradó fény, a Te lehajtott fejed,
igen, a Te megtört szemed megtörhetetlen sugárzása beleégette az Ő lelkükbe Téged
önmagad,
a Szeretet nevét írta a homlokukra.
És minden mozdulatuk Te vagy, ó örök Kegyelem. Milyen közel vagy hozzánk!
Ott élsz a mozdulatainkban. Te vagy a Béke, minden békesség Te vagy,
embernek emberrel kötött szövetsége, minden jóbarátság és minden kedves szava,
Te vagy minden szelídség, Te, ó Kereszt kegyelme. Közel vagy hozzánk, bennünk
vagy.
Beleírtad kitörhetetlen önmagad a mi lelkünkbe. És mindörökké ott fogunk állani a
Te fényedben.
A Szeretet ragyogása ez, a kereszti kiáltása.
Mindörökké ezt a kiáltó szöveget fogjuk énekelni Veled, Teveled kereszti Ura.
És a Szeretet örök igazsága elmúlhatatlan zeng az ajkakon.
Valóban Úr vagy, valóban Te vagy az Egyetlenegy, és Terajta kívül nincsen más.
Te, ó Szeretet az Örök vagy, az Örökkévaló, Te vagy az Élet.
Ámen.

2021. november 21.

Takács Gyula plébános atya